

Katolický týden

Číslo 15

www.k

Dopravně-bezpečnostní příloha

Milovat i na silnici svůj život a život druhého

V povědomí nás katolíků je rozšířené, že být dobrým křesťanem znamená nehrěšit. Život takového křesťana se soustřeďuje jen na to, aby neudělal hřích. Hřích se tak stává ústředním bodem života. Před očima mám jen hřích, před kterým musím utíkat. Svět vidím černě, jdu pozpátku, proto jdu pomalu, a na cestu, po které jdu, nevidím, s největší pravděpodobností zakopnu a zlo, před nímž utíkám, mne dohání!

Můj recept je: vykašli se na hřích, otoč svůj život o 180°, nasměruj ho k dobru, tomu pozitivnímu, a k němu spásávej. Život bude rychlejší, krásnější a pokud zakopnu, bude to vedlejší následek mého pozitivního konání.

Protože život se řídí principy, které jsou pro každou životní oblast naprosto stejné, přenesl bych to na situaci silnice.

V povědomí mnoha lidí je rozšířené, že dobrý řidič je ten, který neboural.

Možná by někdo šel dál a řekl, že dobrý řidič je ten, který se nedopustil dopravního přestupku, jinými slovy dopravního hříchu. Nemyslím si, že zrovna toto by mělo charakterizovat dobrého řidiče. Pro mne je to docela hrozná představa, řídit a myslet jen na to, abych se nedopustil na silnici provinění.

Nechci říct: „Vykašli se na dopravní předpisy“ – ale spíš bychom měli myslet na to, že nad zákony je ještě něco více. Dobrý řidič by měl především milovat svůj život a život druhého. Měl by mít rád chodce a cyklisty. Dobrý řidič si o sobě nemyslí, jak je dobrý.

Přejme si být takovými řidiči, aby těm druhým na silnici bylo s námi dobře. Pak možná i ten život na asfaltu bude rychlejší, jak bychom si někteří přáli, a zároveň krásnější.

P. ZBIGNIEW CZENDLIK,
farář z Lanškrouna

Ilustrační snímek Jaroslav Hodík

František Bezpečnostní téma

Elegantní plzeňský předjížděcí chvilky z houkající křížem na člov potřeb v hand co už je mu nachá

Říká s Už to vzdál jen ko to bra se m jenor kvůl

Kdy ozn Něj san je v n ko by au

Č M N B pr c r

Motto: „I za volantem platí přikázání lásky a Nezabiješ!“

Milovat i na silnici svůj život a život druhého

P. Zbigniew Czendlik, Katolický týdeník číslo 15/2007

V povědomí nás katolíků je rozšířené, že být dobrým křesťanem znamená nehřešit. Život takového křesťana se soustřeďuje jen na to, aby neudělal hřích. Hřích se tak stává ústředním bodem života. Před očima mám jen hřích, před kterým musím utíkat. Svět vidím černě, jdu pozpátku, proto jdu pomalu, a na cestu, po které jdu, nevidím, s největší pravděpodobností zakopnu a zlo, před nímž utíkám, mne dohoní!

Můj recept je: vykašli se na hřích, otoč svůj život o 180°, nasměřuj ho k dobru, tomu pozitivnímu, a k němu pospíchej. Život bude rychlejší, krásnější, a pokud zakopnu, bude to vedlejší následek mého pozitivního konání.

Protože život se řídí principy, které jsou pro každou životní oblast naprosto stejné, přenesl bych to na situaci silnice.

V povědomí mnoha lidí je rozšířené, že dobrý řidič je ten, který neboural. Možná by někdo šel dál a řekl, že dobrý řidič je ten, který se nedopustil dopravního přestupku, jinými slovy dopravního hříchu. Nemyslím si, že zrovna toto by mělo charakterizovat dobrého řidiče. Pro mne je docela hrozná představa, řídit a myslet jen na to, abych se nedopustil na silnici provinění.

Nechci říct: „Vykašli se na dopravní předpisy“ – ale spíš bychom měli myslet na to, že nad zákony je ještě něco více. Dobrý řidič by měl především milovat svůj život a život druhého. Měl by mít rád chodce a cyklisty. Dobrý řidič se o sobě nemyslí, jak je dobrý.

Přejme si být takovými řidiči, aby těm druhým bylo s námi na silnici dobře. Pak možná i ten život na asfaltu bude rychlejší, jak bychom si někteří přáli, a zároveň krásnější.